

HELGE ANDERSEN

BIOGRAF CONTRA TV

HVOR GÅR PUBLIKUM HEN?

TV

3 FALKE BIO
 Kl. 4-7³⁰ FASAN 8818 FRA KL. 12
 forsalg 12-6 FASAN 8819
HELAFTENSFILM i 70 mm
 og 6-sporet stereofonisk magnetlyd

Alistair MacLean's
ØRNEBORGEN
 RICHARD BURTON
 GLINT EASTWOOD
 STRENGT FORB. F.BØHN - METROCOLOR
 MUSK: LØRD. OG SØND. OGSÅ KL. 4

KINOPALÆET/ASA BIO

Fors. incl. sønd. kl. 12-6. Tilf. 31 55 00
 Kl. 2-4.15-7-9.15
GREGORY PECK
 EVA MARIE SAINT
 Apachehøvdingen

 JOHN HUMPHREY
 DEREK BOGART
 ***** EN AF SINE STØRSTE ROLLER *****
 ny kopi

Den chokerende beretning om "Smukke Nick", hvis valgsprog var:
LEV STÆRKT, DE UNG- OG BLIV ET SMUKT LIG!

Dansk TV
 i morgen

15,30-16,00 Kikkass
 19,30 TV-Avisen
 20,00 En lørdag aft
 20,35 Buffy Sainte-
 21,05 Satyajit Ray
 21,50 Natkoncerten

TV

20,10 Horisont.
 Aktuelle kommentar
 heder.
 / Lasse Budtz, Robert
 sen og John Danstrup
 (Sendes også 20/5 16,00)

KIRK DOUGLAS
 MARTIN RITTS
**MAFIA
 BRØDRENE**

20,50 Præsten i Vejlbj.
 Skuespil af St. St. Blicher. Dramatiseret for TV af
 Klaus Ribbjerg og Palle Kjærulff-Schmidt. Scenografi:
 Erik Aaes. Musik: Vagn Holmboe.
 Personerne:

Herredsfogeden	Holger Juul Hansen
Morten Bruus	Jørn Jeppesen
Mette	Hanne Borchsenius
Præsten	Johannes Meyer
Nils Bruus	Keld Markuslund
De Andersens	Aksel Bro
Præstebarn	Elith Pio
Gertrud	Ellen Malmberg
Kirsten Madsdatter	Ebba Amfeldt
Else	Annelise Demuth
Indsidder Jens Larsen	Gunnar Strømvad
En gravende mand	Henry Lohmann
Peter	Børge Møller Grimstrup
Svend	Poul Thomsen
Jesper	Carl Johan Hviid
Karen	Inga Thessen
Sine	Ebba Norager

(Genudsendelse).

22,05 TV-Avisen.
 22,15 Fodbold.
 Manchester United - A. C. Milan, Milano.
 Transmission fra semifinalen i Europa-turneringen
 for mesterhold (Eurovision).

ser
 le ug
 ktuel
 Ludoj
 au-m
 en d
 00 A
 t.
 TV fra ungdom:
 Prædikant:
 Producer: T

10,25-11
 15.30 FO
 19.10
 19.45
 22.30
 22.45

Vesttyskland
 PROGRAM I: Hamborg: Kan
 borg: Kanal 4.

10.00 Ny
 holdning
 12.00-13.
 15.20-16
 film. 17.
 ger, en
 Christi
 20,05 Dit
 by, Dost
 81 -
 81 -
 PROGE
 Flensbc

PROGRAM I: Hamborg: Kan
 borg: Kanal 4.

PARK Østerbrog. 79 TR 33 62
 Kl. 19 - 21.15 s. 15 Tiil. o. 12

JAMES BOND 007
CASINO ROYALE

EN CHARLES K. FELDMAN FILM
 PANAVISION*
 TECHNICALOR*

Palladium
 Kl. 2.00 Kl. 4.15 Kl. 7.15 Kl. 9.15
 14 40 12 14 40 12 14 40 13 14 40 14

- HJERTEBANKENDE SPÆN
 DENDE OG UHYGGELIG!
 B.T. *****

**MANDEN
 DER TÆNKT TING**
 en psykologisk gys
 JOHN PRICE-PREBEN NEERGAARD
 LOTTE TARP-LARS LUNØE m.fl.

VILLABYERNE
 GE 7101 og GE 7303
 Kl. 7 og 9.15 - Fors. fra 5

**STJALNE
 KYS**
 farvefilm fra USA

camera Sdr. Boulevard 81
 21 55 77 fra kl. 13
 Kl. 14: Festlig farce MONKEES GO HOME
 Kl. 16: Danny Kaye i KØB PÅ KLODS
RE-PREMIERE

Kl. 19 og 21
 Bunuels geniale gys
VIRIDIANA

Redaktionen af Kosmorama har bedt mig føre mine betragtninger over dansk films økonomi à jour. De blev offentliggjort for et par år siden i Vindrosen.

Jeg har valgt en lidt utraditionel måde. Da jeg i flere år har arbejdet som økonomisk konsulent inden for mange forskellige brancher, opfatter jeg den stillede opgave på følgende måde:

1. Er det muligt i tal at udtrykke konkurrencen mellem TV og biografene?

2. Hvordan er biografteatrenes økonomiske stilling under denne konkurrence?

– Og så må det naturligt munde ud i en personlig vurdering og konklusion.

Ved gennemførelsen af Danmarks Radios lytterundersøgelser har jeg været stillet overfor de samme spørgsmål fra TVs side. Det må derfor være rimeligt at starte med at gengive hovedresultaterne af lytterundersøgelsen – for hvad der angår spillefilm.

Ved undersøgelsen i efteråret 1968 vedtog DR også at medtage nogle spørgsmål til belysning af lytteres og seeres anvendelse af andre medier såsom teater, opera, film m.v.

De spørgsmål, der har relation til andre visuelle medier, omfatter bl. a. følgende:

Hvornår har De sidst været i biografen? i teater? til opera?

Vi skal kort gengive resultaterne:

1. Hvornår har De sidst været i biografen?

33 % har været i biograf inden for den sidste måned.

19 % ikke i den sidste måned, men inden for det sidste halve år.

41 % har ikke været i biografen det sidste halve år.

7 % går aldrig i biografen.

Over for disse tal skal anføres, at

49 % følger altid spillefilm i TV.

23 % følger ofte spillefilm i TV.

15 % følger nu og da spillefilm i TV.

15 % følger aldrig spillefilm i TV.

2. Hvornår har De sidst været i teatret?

10 % har været i teater inden for den sidste måned.

11 % ikke i sidste måned, men inden for det sidste halve år.

62 % har ikke været i teatret det sidste halve år.

17 % har aldrig været i teater.

Det er tal, som bør sammenholdes med, at for TV-teatret er svarene følgende:

28 % følger altid TV-teatret.

28 % følger ofte TV-teatret.

28 % følger nu og da TV-teatret.

16 % følger aldrig TV-teatret.

Hvortil yderligere kommer de, der følger radioteatret enten om aftenen eller om eftermiddagen.

3. Hvornår har De sidst været til opera?

1 % har været til opera inden for den sidste måned.

2 % ikke i sidste måned, men inden for det sidste halve år.

18 % har ikke været til opera inden for det sidste halve år.

79 % har aldrig været til opera.

Over for disse tal skal anføres, at

5 % altid følger TV-operaer.

7 % følger ofte TV-operaer.

20 % følger nu og da TV-operaer.

68 % følger aldrig TV-operaer.

»Storm over Washington« – 1.672.000 seere i TV.

For biografbesøgenes vedkommende er der en ganske væsentlig forskel på hovedstaden, provinsbyerne og landdistrikterne, hvad følgende tal tydeligt viser:

	Hoved- stad %	Provins- by %	Land- distr. %	Hele landet %
1-4 uger siden	38	36	25	33
1-6 mdr. siden	20	18	21	19
Mindst 6 mdr. siden	39	38	47	41
Går aldrig i bio	3	8	7	7
	100	100	100	100

Interviews er indsamlet i ugen omkring 1. nov. 1968, og resultaterne omfatter alene personer, der er fyldt 15 år.

Det bør nævnes, at interviewede personer er udtrukket af licenskartotekerne, som omfatter ca. 98 % af samtlige husstande. Indenfor hver husstand er der udtrukket en person, der kun er spurgt om egne meninger og handlinger.

Operaforestillinger er knyttet til hovedstaden og kan næsten kun påvirke det københavnske publikum. Da det yderligere er relativt lave tal, vil vi udelade dem af de følgende betragtninger. Større interesse har teaterbesøgene, som særlig for hovedstaden betyder relativt meget. Dette spørgsmål vil blive taget op senere i forbindelse med vurderingen af teatrenes og biografernes prispolitik.

Det væsentlige problem må derfor blive at konstatere omfanget af seere til TVs spillefilm og teaterforestillinger.

I undersøgelsen er der indsat to serier af spørgsmål, hvor den ene serie er til belysning af seernes opfattelse af egne vaner. Det er spørgsmål, der f. eks. for spillefilm lyder således: »Vil De være venlig at sige, om spillefilm er noget i TV som De ser – altid – ofte – nu og da – eller aldrig?«

Spørgsmålene for de øvrige programpunkter er mage til. Resultaterne ser således ud:

Beregnet antal seere (regnet i 1.000)											
Program:	TV-teatret					Program:	Spillefilm				
	Altid	Ofte	Nu og da	Aldrig	Ialt		Altid	Ofte	Nu og da	Aldrig	Ialt
Total	1.041	1.017	1.068	460	3.580	Total	1.785	871	554	376	3.580
Mænd	424	480	561	290	1.750	Mænd	828	453	256	218	1.750
Kvinder	616	537	506	170	1.830	Kvinder	957	417	297	158	1.830
Unge (15-24 år)	110	240	321	112	784	Unge (15-24 år)	393	225	84	81	784
Produktive (25-67 år)	739	679	624	300	2.338	Produktive (25-67 år)	1.161	580	367	232	2.338
Pension (0. 67 år)	192	98	122	48	458	Pension (0. 67 år)	230	64	103	64	458
Hovedstad	374	326	364	132	1.198	Hovedstad	619	224	184	148	1.198
Provinsby	348	360	309	175	1.191	Provinsby	628	271	184	108	1.191
Landdistr.	319	331	393	151	1.191	Landdistr.	537	355	184	117	1.191

»Anna Lucasta« – 1.995.000 seere i TV.

Den anden serie spørgsmål består i en gennemgang af, hvad den pågældende person faktisk har fulgt i TV og radio i de foregående 3 dage.

Der er væsentlig forskel mellem svarene på de 2 serier af spørgsmål, idet svarene m.h.t. vane giver højere procenter end antallet af faktiske seere. Mange synes at have interesse, men får ikke planerne gennemført.

For de 8 dage undersøgelsen omfattede fandt vi følgende dramatiske arbejder i TV:

29/10 Invitation til skafottet (opera)	376.000 seere
31/10 Storm over Washington (spillefilm)	1.672.000 seere
2/11 Manden fra Virginia (am. serie)	1.800.000 seere
3/11 Forsyte-sagaen (eng. serie)	1.560.000 seere
3/11 Det er ikke til at bære (dansk skuespil)	1.792.000 seere

Det er ikke meget at bruge som grundlag for videre slutninger. Vi må gå ud fra, at der er seere, som ikke er vaneseere, men som vælger selektivt. Dette betyder, at filmens eller det dramatiske arbejdes art, titel, kunstner osv. må tages med i betragtning.

For at finde runde tal at arbejde med, kan vi anslå seertallet til såvel en spillefilm som et TV-teaterstykke til et sted mellem 1½ og 2 mill. Anvendelsen af et normalt på

1¼ mill. retfærdiggøres af resultaterne fra de tilsvarende lytterundersøgelser for 1966, hvor den amerikanske spillefilm Anna Lucasta opnåede 1.995.000 og flere TV-teaterstykker lå over de 1½ mill. De amerikanske serier lå endda oppe på 2¼ mill. seere.

TVs udsendelser af dramatiske arbejder andrager årligt ca.:

60 spillefilm
30 TV teaterstykker
3 danske operaer
3 danske balletter
10 operaer eller balletter fra Nordvision eller eurovision.

Dette betyder, at der er ca. 100 mill. tilskuere på et år til TVs spillefilm og ca. 50 mill. tilskuere til TV teatret. Hertil kommer et endnu større antal til de seriefilm der bringes. Da disse film normalt er kortere end spillefilm, har vi ikke medtaget dem i opgørelsen.

Disse tal skal sammenholdes med biografernes publikum, som har været jævnt tilbagegående med 33 mill. i 1966 og formentlig omkring 30 mill. når de endelige 1967-tal foreligger.

TV har altså 3 gange så mange tilskuere alene på spillefilm end biografene. Hertil kommer imidlertid en faktor, der falder uden for det økonomiske og statistiske område – og dermed uden for min kompetence – nemlig de forskelligartede programmer, der leveres.

Det mest interessante spørgsmål forbliver dermed ubesvaret, nemlig i hvilket omfang biograferne og TV kompletterer hinanden, og i hvilket omfang de konkurrerer med hinanden. På et bestemt punkt yder TV dog utvivlsomt hjælp til biograferne, gennem den meget fulgte filmorientering.

Der er endnu et problem, jeg må belyse, og det er vurderingen af svarene på lytterundersøgelserne.

Hvis en person går i biografen eller i teater, så er interessen for forestillingen tydeligt markeret. Man forlader sit hjem og man betaler et beløb for underholdning eller kunstnerisk nydelse i ca. 2 timer.

Hvis vi i stedet tager TV-seeren, så er han muligvis TV-narkoman. Han har abonnement til TV gennem licensen. Han lukker op for en TV-film eller TV-teatret. Han følger det måske et stykke på vej, men falder muligvis i søvn, leger med frimærker, læser avis eller foretager sig andre ting.

Næste dag kommer en interviewer og spørger: »Har De set 'Storm over Washington' i aftes?« Vor seer vil utvivlsomt sige ja, selvom han kun har fulgt stykket partielt.

Dette betyder, at vi må betragte TV undersøgelsens resultater som bruttotal – særlig når vi sammenligner resultaterne med tilskuertallene for de konkurrerende medier som f. eks. teater og biograf.

Hvordan klarer biograferne sig økonomisk i denne konkurrence?

Hvis vi fortsætter i den oprindelig opstillede tankegang, hvorefter der ønskes en uvildig og seriøs økonomisk vurdering, så burde man starte med at fortælle historie og vise den stadige tilbagegang i biografernes virksomhed siden TVs voksende udbredelse. Det er sagt tit, og det er nok så vigtigt at koncentrere sig om den udvikling, der er sket efter, at vi den 27. maj 1964 fik en ny filmlov, der trådte i kraft 1. januar 1965.

Nedgangen i antal biografteatre er fortsat, men der er samtidig åbnet nye. En vis modernisering skal der til, så denne udvikling kan ikke bruges som nogen relevant målestok.

Hvis man skal overveje en eventuel rationalisering, består dette ikke alene i moderniseringer, men først og fremmest i bedre og mere rationel udnyttelse af det eksisterende apparatur.

Som økonom falder man vel først og fremmest over den lave udnyttelsesgrad, som rundt regnet kan sættes til en trediedel. Hvis en produktionsvirksomhed kun har 1/3 udnyttelse af sin kapacitet vil enhver driftsøkonom sætte alt ind på at ændre dette forhold.

I enhver virksomhed – også en biograf – må man dele omkostningerne i de faste og de variable. For biografdriften er f. eks. husleje, personel, afskrivning af teknisk udstyr og mange andre omkostninger faste. De skal betales, om der er mange eller få tilskuere.

Biograferne har også variable omkostninger, hvor særlig 2 tæller stærkt i det samlede budget. Det er filmlejen, og det er billetafgifterne.

Den danske biografstatistik er meget langsom. Først i januar i år har vi fået tallene for besøgene i 4 kvartal 1967, og det sidst offentliggjorte tal for biografernes regnskaber er fra 1965.

Undtagelsen er hovedstadsområdet, hvor der i Statistisk månedsskrift findes en økono-

misk opgørelse for hovedparten af biograferne.

Jeg vil i første række benytte dette materiale som grundlag for mine betragtninger. Bagefter kan vi korrigerer dem for hele landet.

For hovedstaden har vi dels et totaltal for alle biografer med oplysning om billet salg, billetindkomst o. l., dels specielle omkostningsanalyser for hovedparten af biograferne, men ikke alle. Da udeladelserne i omkostningsopgørelsen er forholdsvis ringe – en fjerdedel er udeladt – og omfatter dels nyttilkomne biografer, dels mindre typiske (som f. eks. DSB), så skulle der ikke være noget i vejen for at bygge på dette materiale, som ser således ud:

	1964	1965	1966	1967	
Antal solgte bill.	10,0	10,5	10,3	9,6	mill. stk.
Billetindtægt	47,3	54,8	59,0	65,1	mill. kr.
Pris pr. billet gnstl.	4,73	5,23	5,73	6,80	kr.
Indtægter					
Billetindtægt		100	100	100	100
Andre indtægter		8	6	6	6
Totalindtægt		108	106	106	106
Udgifter					
Filmlejen	31	36	35	35	Procenttal med billetindtægt = 100 %
Lønninger	21	18	18	18	
Husleje	22	19	19	18	
Andre udgf.	27	21	20	22	
egentl. udgf.	101	94	92	93	
Bevillingsafg.	1	3	4	4	
Overskud	6	9	10	9	
Total	108	106	106	106	

For at gøre de vigtigste tal så forståelige som muligt har jeg udarbejdet et skema for indextal for de tre B-er, der er afgørende for økonomien indenfor filmen, nemlig Billetpriser, Besøg og Beskatning.

Vi kan nemlig slå fast, at trods filmloven af 1964 så er besøgene stagnerende og endda tilbagegående. Man fik åbenbart standset tilbagegangen, men nåede kun at holde skansen i 2 år. 1967 lå besøgmæssigt under udgangsåret 1964. Fra 1965 til 1967 er besøgstallet gået ned med 8½ %.

Samtidig er billetpriserne gået gevaldigt i vejret. Fra 4,73 til 6,80 – og med en fortsat garanteret stigning til over 7,10 i 1968. Det er grove løjer. 50 % stigning på 5 år for en branche, der allerede i 1964 var trængt.

Hvordan er dette sket? Man er klar over, at den store beskatning var den alvorligste komplikation for hele filmverdenen i Danmark. Man afskaffer hele skatten, der faktisk udgjorde 27 % (i.h.t. kulturbetænkningen side 117). Men giver de 12 % i lettelse til biograferne – og i et vist omfang dermed til publikum. De 15 % giver man til filmfonden til hjælp for producenterne, distributørerne og biograferne. Men medio 1967 kommer momsen, som med sine 12½ % ovenpå fører hele situationen tilbage til 1964. Den får ganske vist kun halv betydning for 1967, da den træder i kraft midsommer.

Den traditionelle efterspørgselsfunktion.

Vi står her med de traditionelle ingredienser til en efterspørgselsanalyse, som siger, at stigende priser giver mindre omsætning – hvis alt andet er lige. Nu er alt andet ikke lige. For det første har vi et stigende prisniveau, for det andet startede vi med en regulær reduktion af afgifterne.

Reduktionen af afgifterne er soldet op gennem momsen – og da skatten er en procentkat er den i kr. og øre vokset i takt med de stigende omkostninger. Omkostningsstigningen er dermed blevet forøget yderligere.

Bedringen i biografernes økonomi er altså ikke ekspansion i salg, men ekspansion i priser. Dermed er vi tilbage i vort udgangspunkt, *der er ikke sket nogen form for bedre kapacitetsudnyttelse.*

B for Besøgene

Mulighederne for filmproducenternes eksport er formentlig noget limiteret, hvorfor biografbesøgene er altafgørende for den fremtidige økonomi – ikke alene i biografteatrenes verden, men også i producentselskaberne.

Det siges i kulturbetænkningen, at biograferne mener, at en større del af filmfondens midler burde gå i deres lommer. Man kunne hertil føje den økonomiske betragtning, at hvis filmfondens midler blev brugt til nedbringning af billetpriserne, ville de formentlig forøge antallet af biografsejende.

Og her er vi ved et centralt punkt i omkostningsstrukturen. Det er vigtigt at understrege, at i ovenstående tabel omfatter de første linier – som omfatter alle biografer i Storkøbenhavn – også filmfondsbeløb og beskatningsbeløb. Disse beløb er *ikke* med i den driftsøkonomiske opstilling, hvor billetindtægten er nettobeløb – efter fradrag af skat og afgift.

Vi foretager derfor følgende eksperiment: Vi anvender omkostningsfordelingen for 1967, men korrigerer for fuld anvendelse af moms, altså 12½ % – således som 1968 formentlig vil komme til at se ud. Og for at forenkle betragtningen finder vi frem til, hvad hver billetkrone er blevet anvendt til i 1968.

Billetkronen	100 øre
1 Moms	10 øre
2 Filmfond (billetafgift)	13½ øre
3 Filmfond (bevillingsafgift) ..	3 øre
4 Filmlejen	27½ øre
5 Lønninger	14 øre
6 Husleje	14 øre
7 Andre omkostninger	17 øre
8 Overskud (af bill.-kronen) ..	1 øre
9 Overskud (andre indt.)	5 øre

Af disse beløb er pkt. 1 + 2 helt variable omkostninger idet de beregnes som procentbeløb af billetprisen. Det vil sige, at variable omkostninger udgør 51 % af billetprisen.

Populært sagt betyder det: hvis en biograf mener at kunne forøge sit besøgstal ved en reduktion af billetprisen, så dækkes halvdelen af denne gennem lavere afgifter.

Gælder disse tal nu for hele landet?

Der er ikke tvivl om de ovennævnte tal må modificeres ret kraftigt, hvis de skal overføres til hele landet. Det skyldes først og fremmest, at der er flere producentbevillinger i hovedstaden i ovenstående materiale. Det vil sige at vore tal er for gunstige. De er yderligere for gunstige som følge af den større gennemsnitsstørrelse for biograferne her.

Hvor meget størrelsen af biografen betyder kan vi også se af det københavnske materiale, hvor tallene for overskud pr. solgt billet er således for 1967:

		Korrigeret for bevillingsafg.
Produktionsbevillinger	1,01	1,01
Biografer over 800 pl.	0,22	0,47
Biografer 500-800 pl.	0,40	0,75
Biografer 200-500 pl.	0,38	0,38

Der er adskillige biografer under 200 pladser udenfor København, og her må man forventer, at overskuddet først og fremmest fremkommer ved tilbagebetalinger fra filmfonden.

Er den anvendte prispolitik rigtig?

Det er ovenfor anført, at billetprisen almindelige højde bør tages op til økonomisk overvejelse. Men det må heller ikke glemmes, at der kan være andre veje at gå.

Hvis man skal i biografen, så er der flere prislag at vælge imellem. Det betyder, at man også kan føre en bevist prispolitik ved det, der i pristeorien kaldes for prisdifferentiering.

Man leverer den samme vare – nemlig den samme film – men man får folk til at betale forskelligt. Nær ved lærredet, sofaer, fodfri rækker osv. Her er der et godt instrument at arbejde med.

Det er et problem som ikke fremgår af statistikken, hvor man hele tiden manipulerer med gennemsnitspriser. For at komme sagen lidt nærmere har vi gennemkalkuleret to københavnske biografer, en premierebiograf og en forstadsbiograf.

Vi har regnet ud, hvordan økonomien er fordelt på priserne, hvis der er udsolgt hus. Vi har yderligere gjort det samme for den kongelige scene og et af de københavnske privatteatre.

For samtidig at få et indtryk af konkurrencen mellem biografteatre og teatre i København har vi på den grafiske planche gengivet alle resultaterne samlet.

Den grafiske fremstilling er fremkommet på denne måde: vi er startet med de billigste pladser og så hele tiden afsat pladsantallet ud ad den vandrette akse og priserne lodret. Kurvens hældning fortæller os dermed en hel del om den prisdifferentiering, som gennemføres. Jo stejlere jo mere differentieret.

Vi har for en ordens skyld yderligere indtegnet premierebiografens kurve, hvis der er hælften til dobbelte priser.

Konklusionen: at der er væsentlig mindre spredning i priserne, når det er en biograf, end når det er teater. Man må gå ud fra, at teatrene med deres meget stærke prisdifferentiering har erfaringer for, at det betaler sig. Den økonomisk mest fordelagtige spredning af priserne manifesterer sig i, at der ved »ikke udsolgte huse« er nogenlunde lige procentuel dækning af alle priskategorier.

Det kræver individuelle analyser af de enkelte teatre for at finde frem til den rette fordeling, men der er utvivlsomt penge at hente.

Kan vi drage en konklusion?

Filmfonden har lovet en gennemgribende analyse af biografernes økonomi, og den må vi afvente. Den her foreliggende artikel er lavet efter »de forhåndsenværende søms princip« og derfor ufyldstgørende og overfladisk. Men det er mit håb, at læseren trods alt har fået et vist indtryk af filmens egentlige detailmarked, og at det kan give anledning til overvejelser.